

Список використаних джерел:

1. Дичківська І. М. Інноваційні педагогічні технології. Київ: Академвидав, 2004. 352 с.
2. Мармаза О. І. Інноваційний менеджмент. Харків : Планета-принт. 2016. 197 с.
3. Шевчук С. С. Діяльність педагога професійної школи у контексті інноватики : навч.-метод. посіб. для самост. роботи слухачів курсів підвищення кваліфікації. Біла Церква : БІНПО ДВНЗ УМО НАПН України, 2017. 106 с.

УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ІНФОРМАЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ ПЕДАГОГІВ ЗАКЛАДУ МИСТЕЦЬКОЇ ОСВІТИ

*Мазур Ю. О.
Полтава, Україна*

Науковий керівник: *Ищенко Інна Сергіївна* – кандидат економічних наук, асистент кафедри педагогічної майстерності та менеджменту імені І. А. Зязюна Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка

Сучасний фахівець має вміти користуватися інформаційними ресурсами та орієнтуватися в інформаційному просторі. Таким чином, він може систематично підвищувати свою кваліфікацію, оновлювати знання та керувати новими видами та сферами діяльності.

Виходячи з вищесказаного, можна стверджувати, що цифровізація освіти є важливою частиною процесу підвищення якості освіти фахівців у галузі мистецтва.

Цифровізація мистецької освіти є об'єктивною тенденцією, що є наслідком очікуваного розвитку четвертого сектора економіки, який пов'язаний з виробництвом, розповсюдженням, зберіганням інформації, масовим використанням комунікаційних технологій електроніки, створенням глобального інформаційного простору, що забезпечує доступ до глобальних інформаційних ресурсів та ефективну інформаційну взаємодію між людьми. Орієнтація в інформаційному просторі, оперативний пошук необхідної інформації, у свою чергу, потребує формування спеціальних знань і вмінь.

Інформаційна культура знань педагога та керівника сучасного навчального закладу – це культура розуміння, сприйняття інформації, що надходить із освітнього середовища навчального закладу та навколишнього середовища, культура спілкування педагогічного колективу, культура особистісних знань, сформованість потреб учасників освітнього процесу та розуміння інформаційних потреб, уміння формувати особистісну базу знань, що включає вміння визначати професійні та соціальні цілі діяльності в суспільстві.

Підкреслимо, що визначення поняття «інформаційна культура» є багатоаспектним і різнобічним. За словами Н. В. Баловського, М. М. Назаренко [1, с. 15], інформаційна культура пов'язана переважно з техніко-технологічними аспектами інформатизації, оволодінням навичками роботи з персональним комп'ютером або навчанням правилам користування бібліотечними довідково-

бібліографічними засобами, алгоритмам пошуку в традиційних (рідше – електронних) системах. Р. Гуревич наголошує, що рівень ІК людини визначається не лише набутими знаннями та навичками у сфері інформаційних процесів та інформаційних технологій, а й умінням жити в інформаційному суспільстві, яке характеризується особливою новизною та швидкоплинністю [2, с. 35].

Сьогодні в Україні діє багатоступенева безперервна система освіти художніх кадрів, яка включає початкові художні школи (школи естетичного виховання) – позашкільну освіту; середні спеціальні мистецькі школи (школи-інтернати) – загальна середня освіта та професійно-технічна освіта; університети; навчальні студії для національних творчих колективів України.

В даний час важливо не стільки контролювати певний обсяг інформації, скільки вміти самостійно отримувати нову інформацію, використовуючи всілякі інформаційні ресурси, особливо друковане слово, аудіо- та відеоматеріали, електронні мережі.

Для закладів мистецької освіти питання організації інформаційної освіти та підвищення інформаційної культури особистості є першочерговою проблемою, а самі вчителі та бібліотекарі стають ключовими особами, від яких залежить реальне підвищення рівня інформаційної культури.

Виховання смаку до інформації та спілкування, а також до інноваційних педагогічних технологій, мультимедіа та систематичного використання Інтернету в повсякденному житті стало першочерговим завданням закладів мистецької освіти.

Сучасні інформаційні технології дозволяють змінювати навчальний процес. Один – зробити подачу матеріалу більш наочною та індивідуальною. Інші – відкритий доступ до необмеженої кількості інформації через бази даних, інформаційні банки та глобальні комп'ютерні мережі. Одним із таких засобів є комп'ютерні презентації, які сьогодні тільки починають використовуватися в закладах. Робота учня з такою презентацією нагадує роботу з підручником. Але демонстрація може мати багато переваг. Це і дискретизація інформаційного матеріалу, що спрощує його засвоєння, і оформлення інформації якісними графічними елементами та елементами звукового супроводу, а також використання відеоматеріалу. Усе це є факторами, які допомагають краще засвоювати навчання.

Отже, багаторічний досвід виховання творчих особистостей яскраво свідчить про ефективність сучасної системи мистецької освіти та її функціональність. А інтеграція мистецької освіти в європейський культурний простір можлива лише за умови врахування власних мистецьких традицій, національних особливостей, кращих сучасних досягнень у підготовці мистецьких кадрів.

Список використаних джерел:

1. Богуцький Ю. П. Українська культура в європейському контексті / Ю. П. Богуцький, В. П. Андрущенко, Ж. О. Безвершук, Л. М. Новохатько; [за ред. Ю. П. Богуцького]. – К.: Знання, 2007. – 679 с.
2. Волков С. М. Мистецька освіта в культурі України 90-х років ХХ століття / С. М. Волков. – К., 2006. – 208 с.

3. Рудницька О. П. Педагогіка: загальна та мистецька: навч. пос. / О. П. Рудницька. – Тернопіль: Навч. книга-Богдан, 2005. – 360 с.

РОЗВИТОК ВИХОВНОГО ПОТЕНЦІАЛУ УЧНІВСЬКОГО САМОВРЯДУВАННЯ ЗА ПОГЛЯДАМИ А. С. МАКАРЕНКА

*Масовець Д. Б.
Полтава, Україна*

Щоб згуртувати дітей до спільної роботи, потрібно покласти чимало зусиль для досягнення бажаної мети. У кожного учня є свої мрії, прагнення досягти великих цілей у житті, але і в кожному з них є свій характер та принципи, яким так важко поступитися. Тому потрібно почати з того, аби у дітей знайти спільний інтерес, і це може бути учнівське самоврядування, у якому вони самореалізуються, стають впевненими у собі, створюються не лише своє життя кращим, а й інших учнів. У творах Антона Семеновича Макаренка є велика програма вивчення розвитку людської особистості, де їх головна роль відводиться вихованню потреб колективу.

Головними засобами педагогічної теорії А. С. Макаренка виступають принципи паралельної дії. «Моїм основним принципом завжди було: як можна більше вимоги до людини, але разом з тим і як можна більше поваги до неї». Ним підказані і методичні розв'язки цієї формули: виховання працею і довір'ям, організація сьогоденної і завтрашньої радості дітей, педагогіка паралельної дії, принцип мажору і традиції у життєдіяльності колективу, формування активу і здорової громадської думки і багато іншого. Великого значення А. С. Макаренко надавав традиціям, святам, символіці та атрибутиці в житті колективу. Свята і традиції, вважав він, збагачують духовне життя вихованців, роблять його радісним і щасливим [1].

А. С. Макаренко висував також ознаки колективу: суспільно-цінна мета, спільна діяльність, відносини взаємної відповідальності, єдність з іншими колективами, чітка структура, постійна динамічність, але без виховання почуття обов'язку, відповідальності і дисципліні – колектив не може існувати.

Саме такі сучасні молодіжні об'єднання, як громадські організації, членами яких є громадяни віком від 14 до 35 років, можна розглядати як ті «великі» виховні колективи, на яких акцентував свою увагу А. С. Макаренко, оскільки, з одного боку, вони «утворюються і діють на засадах добровільності, рівноправності їх членів, самоврядування, законності та гласності», а з іншого – в своїй діяльності спрямовані на вираження, «задоволення та захист своїх законних соціальних, економічних, творчих, духовних та інших суспільних інтересів [2, с. 278].

Тому, завдяки цим поглядам можна зрозуміти, що колектив як цілеспрямований комплекс організованих осіб. Коли дитина розвивається духовно, фізично, психологічно, то її оточує зовнішнє навколишнє середовище разом із іншими людьми. Учні починають пристосовуватися та вливатися в колектив, після чого там вчитель їх організовує. А там, де є організація